

The Matrix

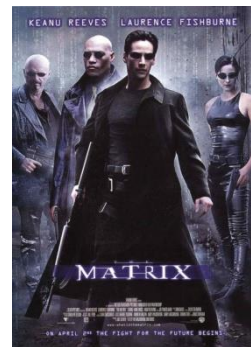
The Matrix és la primera pel·lícula d'una trilogia d'acció i ciència-ficció escrita i dirigida pels germans Wachowski (actualment germanes Wachowski), i protagonitzada entre d'altres per Keanu Reeves (*Speed*).

Gaudeix de la pel·lícula (+18 anys) i després pots seguir llegint.

⇒ Per què s'ha escollit aquesta pel·lícula?

La saga Matrix proposa una reflexió sobre la fe, el messianisme, el conflicte entre predestinació i llibertat i la recerca d'una realitat més enllà dels sentits, tot això enmig d'una barreja d'elements filosòfics i espirituals, tant orientals com occidentals. A més, usa alguns noms extrets directament del judeocristianisme (Trinitat, ciutat de Sió...).

Què ressona de cristià a *The Matrix*?

⇒ Argument

Thomas A. Anderson és un programador informàtic solitari que durant el dia treballa en una oficina i durant la nit és un *hacker* que es fa anomenar Neo. Aviat es trobarà amb un home, Morfeu, que li proposarà una perillosa decisió: seguir la seva vida com fins ara o descobrir la veritat: que Matrix el posseïx, a ell i a tot el món.

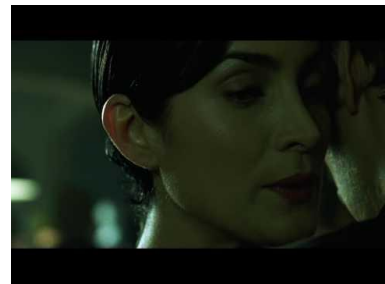

PREGA i... The Matrix

[A la discoteca Neo es troba a Trinity] Trinity li diu:

- Sé perquè amb prou feines dorms, perquè vius sol... [...] El busques a ell. [...] I quan ell em va trobar em va dir que en realitat no el buscava a ell sinó a una resposta.
- «Per aquells dies, Jesús se n'anà a la muntanya a pregar, i va passar tota la nit pregant a Déu. Quan va ser de dia, va cridar els seus deixebles, n'escollí dotze i els donà el nom d'apòstols: Simó, que anomenà també Pere, Andreu —el seu germà—, Jaume, Joan, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, Simó, anomenat Zelós, Judes, fill de Jaume, i Judes Iscariot, que va ser el traïdor.» (Lc 6, 12,16)
- «Jesús li respon: — Jo sóc el camí, la veritat i la vida» (Jn 14, 6a)

Neo busca alguna cosa més a la seva vida, busca respostes a preguntes que només intueix, preguntes que segurament tenen a veure amb les nostres: qui sóc, d'on vinc, per què sóc aquí... Està incòmode amb la seva vida avorrida i monòtona, i al mateix temps no busca parella ni relacions socials perquè està esperant quelcom.

Qui sap què devien pensar els deixebles quan Jesús se'ls va fer present. Alguns tenien família, la majoria una feina. I tanmateix ho van deixar tot per seguir a Jesús. L'Esperit els va moure, van sentir la necessitat d'anar més enllà.

Jesús ens ve a trobar i ens demana que el seguim. Ens diu que és el camí, la veritat i la vida. Però sabem per què el seguim? Tradició? No quedar malament davant dels coneguts? Adoració cega? Necessitat de respostes que el món no dóna? Si ho meditem i preguem potser ens permetrà créixer com a persones i com a cristians.

[Neo es troba a molts pisos d'altura, a l'exterior de l'edifici. Morfeu li diu que per fugir ha de fer servir la bastida. Neo té molta por i en un pas en fals perd el telèfon. Llavors torna a l'edifici i es deixa capturar].

- «Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res». (Jn 15, 6)

Neo, tot i la por, continua endavant mentre encara pot parlar amb Morfeu. Quan perd el telèfon la por el venç i tira la tovallola. En realitat, Neo no comprèn què passa, es refia de Morfeu per alguna raó que no pot acabar de comprendre (fe? esperança d'un món millor?). Quan se sent sol, llavors arriba a la conclusió que tot el que estava fent no tenia sentit.

Com a cristians a vegades ens trobem en la "nit fosca" de la Mare Teresa de Calcuta, en una solitud de Déu, a qui de cop ja no sentim proper. El silenci de Déu ens pot fer trontollar, perquè perdem la seguretat. Però tal com diu Jesús, qui està en Ell dóna fruit, perquè tot allò que com a éssers humans ens afeixuga i ens bloqueja, amb Ell se'ns torna lleuger. Cal fe, humilitat, paciència i valentia, i seguir sempre endavant.

[En Neo al final troba Morfeu. Aquest el fa escollir entre dues opcions: si es pren la pastilla blava s'adormirà i tornarà a casa seva com si res hagués passat. Si es pren la vermella, trobarà respostes i un nou camí].

- **«Jesús li respongué:**

- Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns». (Mt 19, 21-22)

- **«Un altre li digué:**

- Et seguiré, Senyor, però primer deixa'm anar a dir adéu als de casa meva.

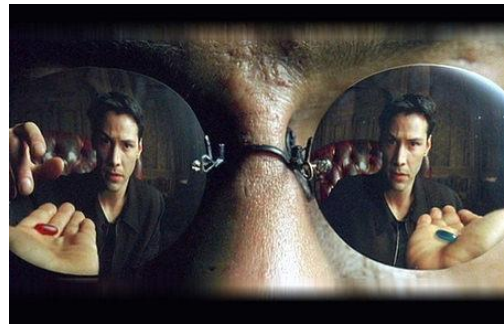
Jesús li va respondre:

- Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és bo per al Regne de Déu». (Lc 9, 61-62)

En Neo havia viscut molts anys buscant respostes però és ara quan és posat a prova. Prendre la pastilla blava voldria dir que en el dubte prefereix la comoditat, allò conegut, tan si és real com no, correcte o no.

Les nostres inquietuds davant del món, de la injustícia, del "anar més enllà" a vegades no es transformen en res millor. I passem la vida "anant fent" sense prendre part en la millora del Regne de Déu. No ens movem de la nostra zona de confort.

Com Trinity i Morfeu fan a Neo, Jesús ens convida a sortir de la zona de confort, a anar més a fons, al nucli de les coses, a la veritat. Jesús és el camí, la veritat i la vida. Si el seguim tot allò que fem tindrà un sentit més ple, més profund, canviarem realment la nostra vida i la dels altres cap a millor. Viurem, en lloc de sobreviure. Però per seguir Jesús cal fer un pas important. Quan Neo pren la pastilla vermella no hi ha marxa enrere. Si seguim Jesús veritablement ja no podem continuar fent com fèiem abans. És un compromís, un compromís cap a l'esperança.

[En Neo "desperta" de Matrix i es troba al món real. Descobreix que Matrix, el món de finals del segle XX que coneixia, és un món virtual creat per les màquines i que la realitat és molt més dura: el món real és una Terra apocalíptica del segle XXII, sense llum solar i dominada per les màquines, on els éssers humans són "bateries", i com a tals se'ls "cultiva" i se'ls connecta a Matrix perquè no s'adonin de res. Els pocs humans lliures, com Morfeu, la seva tripulació i els habitants de la ciutat de Sió, intenten lluitar contra les màquines i sobreviure.

- **«Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel». (Mt 5, 11-12a)**

- **«Entreu per la porta estreta, perquè és ampla la porta i espaiós el camí que mena a la perdició, i són molts els qui hi entren. Però és estreta la porta i aspre el camí que mena a la vida, i són pocs els qui el troben». (Mt 7, 13-14)**

No és fàcil viure amb llibertat. Neo descobreix que a Matrix era esclau i ara és lliure, però això té un preu: el món real és molt més dur del que pensava. Això és incòmode i et fa responsable. Però també aporta pau interior i un significat profund per la teva vida, coses que Neo anirà aprenent.

Com la vida de Neo abans, també la nostra vida, amb tots els seus contratemps, és aparentment còmoda. Tant que si haguéssim de canviar-ho tot per un ideal ens costaria molt fer-ho. Trobaríem a

faltar fins i tot els molestos embussaments de trànsit. Viure amb majúscula, com demana Jesús, implica seguir la porta i el camí estrets, adonar-se que ser lliures implica problemes, però també una felicitat més profunda.

Tothom, en els països rics, sap que hi ha pobresa, guerra i injustícia al món, però la majoria no s'adona que la major part del món passa dificultats, que si s'hagués de resumir el món s'hauria de dir que és un planeta on la major part de la gent té pocs recursos i viu malament. No ens agrada aquesta visió del món, i intentem no fixar-nos en ella. Però si no ens fixem en la realitat no la millorarem mai.

[Segons Morfeu, quan es va construir Matrix algú que tenia poder de crear a voluntat va tornar la llibertat als seus, i l'oracle va vaticinar que tornaria, i que quan això passés Matrix s'acabaria. Morfeu i els seus han buscat tota la vida l'elegit i ell creu que l'ha trobat: Neo. Més endavant, Xifra, un de la tripulació, els traeix als agents de les màquines que controlen Matrix. No pot suportar més el món real i, a canvi de tornar a ser connectat a Matrix sense records i amb una vida luxosa, està disposat a entregar Morfeu, que coneix les claus d'entrada a la ciutat de Sió, cosa que els agents desitgen més que mai.

Al final capturen a Morfeu i Neo el vol salvar, encara que sembli un suïcida. No pot explicar per què, però diu que Morfeu tenia fe i creia en alguna cosa més important que tots, i estava disposat a donar la vida. Neo s'enfronta als agents i és mort per l'agent Smith. Però Trinity el besa en un acte d'amor i Neo torna a la vida. Llavors Neo entra dins Smith i el destrueix.

- **«Doncs ara el Senyor mateix us donarà un senyal: la noia que ha d'infantar tindrà un fill, i li posarà el nom d'Emmanuel (que vol dir: "Déu amb nosaltres")». (Is 7, 14)**
- **«Llavors un dels Dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a trobar els grans sacerdots i els digué: —Què esteu disposats a donar-me si us entrego Jesús? Ells li van oferir trenta monedes de plata». (Mt 26, 14-15)**
- **«Se n'anà per segona vegada i va pregar dient: —Pare meu, si aquesta copa no pot passar lluny sense que jo la begui, que es faci la teva voluntat». (Mt 26, 42)**
- **«He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». (Mt 28, 18-20)**

Neo té paral·lelismes amb Jesús com a Messies: es parla d'una primera i d'una segona vinguda, d'un elegit que acabarà amb el mal del món, i amb molts creients que posen l'esperança de les seves vides en la fe en aquest elegit. Aquests creients es contraposen al personatge de Xifra: un home alliberat però desencantat de la veritat, que prefereix l'esclavitud del pecat (Matrix) a la realitat alliberadora, i per tant no dubta en vendre a Morfeu (i de retruc a Neo) als malvats, com Judes féu amb Jesús després d'haver-lo conegut. Neo dona la seva vida per tots però és reviscut per un acte d'amor, així com Jesús ressuscita per l'amor de Déu vers Ell i la Humanitat.

El personatge de Morfeu és el d'un creient que és capaç d'anar fins al final per millorar la seva realitat, amb una fe sense fissures. Tanta que fins i tot creu més en l'elegit que no l'elegit mateix.

Per quines coses nosaltres seríem capaços de donar la vida? No necessàriament morint, sinó donant la vida cada dia: temps, esforç, dedicació, amor i paciència en quantitats inesgotables per tal de millorar el nostre entorn i la vida de les persones del nostre voltant. I per fer-ho, d'on traiem la força? Com a cristians, tenim realment l'esperança posada en un Déu que ha vençut la mort?